

אמנים ביצירתם

ההשראה מקורה בתנ"ך

הפסל קיסו אדלר

קיסו אדלר נולד בשנת 1920. לראשונה התעניין באמנות הפיסול עוד בתקופת לימודיו בגימנסיה הרצלית, ומאז במשך כ-15 שנה, מקדש קיסו את מיטב כשרונו ומיצו לעבודות פיסול שונות. את תכולתו המעצובת רכש קיסו ממורם שר יום בארץ, ולאחר מכן נכע לארצות הברית מקום

לידתו של רעיון. רק לאחר שומות החיסור תלבוש את צורתה הטופית יגיע תורה של האבן וייקבע המימד הסופי של הפסל.

שם השתלם במשך 7 שנים בצפון (1939-46) בסניף ניקה של הקצוצה. תקופת השתלמות זו מהחלקת לתקופות משנה: לימודיו בסניף לאמנות על ציר קאנו במשך 4 שנים (1939-1943) ונסיעתו לניו יורק עם המשך בלימודיו אשר נסתמו בשנת 1944 בתערוכה אשר הציג בשלאדלפיה, כחבר איגוד האמנים של איתה עיר, בביתן האגודה. אף שרות נוספת לסיום לימודיו ותחלת יצירתו בתור אמן עצמאי ובחילתו תלוי בהשפעת מורו, ניתנה לקיסו עת קיבל לימדו ביצוע עבודתו של ארבעה הגליטיון כפי שהייתה הפילוסופיה.

בשנת 1944 עזב קיסו סנספל הלימודים לשרית בני האמריקאי. אולם גם בתקופה זו אין הוא זוגה את יצירתו: 5 תבליטיו רב באולם התרבות של אחד מבתי הספר בני מוסקו איתו במסגרת גראשוו בתחרות.

בשנת 1946 חזר קיסו ארצה ונקלע לתקופת המאבק לעצמאותו המדינית. ההתחמרות האישיית במאבק עלתה בקנה אחד עם לבושי האישיים בארצות — מאבק לעצמאות רוחנית, אשר אחר מביידיה ובה אמנות הפיסול.

מגש הכסף או פלמטה — זוהי יצירתו האחרונה של קיסו.

את הקשר עם עברנו, כי תקופת ישראל בודרנו אינה אלא אפיונה אחת בך. וס אשר ראשיתו — התנ"ך, והי גשלת של הפסל לאמנתו ואלה נטמא עבודותיו כיום. פאלה בפני עצמה היא בעיית מקום הצנתו כל הפסל. שאלה ששטה, אשר בארצנו לא נפתרה מסיבות גורמים שונים. כי בדברנו באמנות הפסל, סול, לא לנו לשכוח שפסל אינו יכול להירסר בסניף (המשך בעמוד 11)

7 שנות לימודיו העמידו את קיסו בדרגת פסל עצמאי, אילך 7 שנים אלה אין ביכולתו להביא אמן אל המנוחה הנחלה. להישר, תקופת לימודים זו פרשה לפני קיסו שסת למחשבה. תחית והישר שים לקב עת דרכה של אמנות הפיסול הישראלית. התייבת ליצירתו, לנבוע באופן אורגני מהשראת התנ"ך ומידי הארץ כיום. לא ייתכן לנתק

לידה בבית. הילדים ישינס. הרעיה עוסקת בפסיכולוגיה שעה שמתחת לאצבעות הפסל מתגלגל רעיון חדש.

מסורת משפחתית — קריאה בתנ"ך. ביום ששי בערב יושבת המשפחה ומקשיבה לקריאתו העסיטית של קיסו ולהעברים שבין השורות.

פסל אנטוספלירים איך סופי, כספר למשל, לכן המורה שבעתים הבעייה על מעצ יצירת האמן עם הקהל, לא לקחה בהשבון שסברתם הבחיקים בבחינת האד חד בטדינה מניע רק למאות אחדות בחודש. תשר בתו של קיסו לבעייה זו היא פשוטה והגיונית: הפסל מקומו בחורף — תחת כיפת השמיים. בגנים ובבניינים ציבוריים ורתר מכל — על אם הדרך. בעולם הגדול לא נוהג אחרת, ואולם בארצנו, נר כח הפניעות וההתנגדות להצבת פסל תחת כיפת השמיים. נראה הפתרון המוצע כתגלית חדשה ואפיקריות, עליה יש להיאבק ולהילחם. בשנת 1948 הצטרף קיסו לקבוצת, אופקים חדשים והציג את יצירותיו בתערוכות אשר אורגנו על ידי קבוצה זו. כן הציג את עבודותיו בתערוכת אמני ישראל (תשי"א) ואחת מעבודותיו — דמות העצור — זיכתה אותו במסגרת דיונגוף ותר כשה על ידי המוויאק לאוסף הקבוע שלו. בתקופה זו קיבל קיסו על עצמו את ביצועו של מספר עבר דות פיסול ארכיטקטוני ברמתגן והפיסולגנים בהרצליה ובבנת הסניף. קיסו, שוטא כיום בן 31, גר ברמתגן בדירה המעדיה על בעליה — פסלים, ספרים ותבליטים ניכטים מכל פינה ועבר. וביניהם — שלוש דמויות של ילדי חמד, אלה אינם פסלים, אלא בניו של קיסו, ארן, רון ושפי אשר, גם הם, כאביהם, מכיר רים בתלהבות, היחידה במשפחה, אשר לא נתפסה לפיסול, היא אשתו יהודית, אשר עולמה המצועי היא הפסיכולוגיה.

קיסו עובד בשעות הצהריים כמורה למלאכות (עבודות עץ, מתכת וכו'), בבית הספר ברמתגן, כך שהבוקר הערב עומדים לרשותו, לעבודות פיסול, בדברנו על השראה ליצירתו, מונח קיסו מספר מקורות: לעתים דמות אשר נמשכה בה ברוחב, וכח וכתו המפליא מאפשר לו להעלותה בחומד ללא תרשים מוקדם. ולפעמים נובעת ההשראה משיר או מדמוית תנוכית שונת, רבות שואב קר סו מרות תקופת היצירה הקודמת הסטירית של המלח האנושי, ומיצירותיהם של האמנים הקדמונים במדור התיכון.

15 שנים עברו מיום בו החל קיסו מתמסר לארצות הברית. בשנת 1946 חזר קיסו ארצה ונקלע לתקופת המאבק לעצמאותו המדינית. ההתחמרות האישיית במאבק עלתה בקנה אחד עם לבושי האישיים בארצות — מאבק לעצמאות רוחנית, אשר אחר מביידיה ובה אמנות הפיסול.